

Kompetence, selv om man kun har spurgt om dets Stilling til de Lønninger, der er foreslaaede af et andet Udvalg, ogsaa at udtale sig om Sportler og andet Ækvi- valent for udført Arbejde. Men jeg maa dog i al Almindelighed i Anledning af, at vor unge Kollega fra Bornholm (Kofoed) i Dag har talt som Ordfører for Lønningsudvalget, sige, at det ærede Medlem efter min Opfattelse var noget i Vilde- rede med, hvorledes Tinget plejer at stille sig til Indstillinger fra Lønningsudvalget. Jeg har selv i mange Aar været Medlem af dette Udvalg, og den Gang gik vore Bestræbelser særlig ud paa at skabe Ens- arthed i de forskellige Etaters Lønnin- ger og Alderstillæg. Det er i alt væsent- ligt lykkedes, og naar man senere er kommet ind paa den efter min Mening rigtig gode Skik at spørge Lønningsudval- get, naar der foreligger Forslag om nye Lønninger, har Grunden væsentlig været den, at man har ønsket, at Udvalget skulde opretholde den Orden, om jeg saa maa sige, der derigennem var skabt. Noget andet er Lønningsudvalgets Stilling til dette Spørgsmaal — eller i hvert Fald det ærede Medlem fra Bornholms, for jeg tror ikke, at hans Standpunkt kan være hele Udvalgets. Som Medlem af et Ud- valg maa man være berettiget til at tage mere eller mindre Hensyn til en Indstil- ling fra Lønningsudvalget, thi Udvalgene er fuldstændig ligestillede. Jeg er hverken Finansudvalget eller Lønningsudvalget un- derordnet, jeg er min Gruppe underord- net, og har den givet sin Tilslutning til dette eller hint, er jeg med til at føre det frem her i Tinget og stemme derfor. Saa- ledes stiller Forholdet sig vist ogsaa for det ærede Medlem fra Bornholm.

Jeg har for øvrigt nærmest bedt om Ordet, fordi det ærede Medlem fra Hjør- ring (J. Sørensen) mente at kunne gøre Politik ud af denne Sag. Det vilde vist ikke være ham — og maaske flere — ukært, om denne Samling kunde faa det Forløb, at der slet ikke blev bestilt noget; det var meget rart, hvis man kunde sige, at naar de, der nu danner Flertal i Ud- valgene, kommer til, bliver der slet ikke udrettet noget. Jeg kan nemlig — for saa vidt det ærede Medlem ikke er imod hele Lovforslaget om en Omordning af vort Embedslægevæsen — ikke forstaa, at det skulde være hans alvorlige Mening ikke at ville stemme for dette Lovforslag, blot fordi der er denne lille Dissens mel- lem Lønningsudvalget og Embedslæge- udvalget paa Sportelvæsenets Omraade.

Disse Bemærkninger har jeg fundet Anledning til at gøre i Tilslutning til, hvad den ærede Ordfører har udtalt.

Kofoed: Jeg maa vedblivende hævde, at man overhovedet ikke kan beskæftige sig med Spørgsmaalet om Embedslægernes Lønning uden ogsaa at tage Spørgsmaalet om Sportler op til Overvejelse. For Løn- ningsudvalget har det staaet saaledes, at enten maatte det foreslaa de faste Løn- satser nedsat og Bibeholdelse af Sport- lerne efter §§ 16 og 17, eller ogsaa maatte det slutte sig til de fastsatte Takster, men til Gengæld beklippe Sportlerne. Jeg finder denne Tankegang baade logisk og konsekvent. Vi valgte at tage det sidste Standpunkt og meddele det Udvalg, som spurgte os, vor Opfattelse.

I Anledning af den ærede Ordførers Bemærkning til mig skal jeg kun sige, at naar han talte om Sindstilstande, talte han atter om noget, hvorom der ikke er nogen som helst Strid mellem Lønnings- udvalget og det Udvalg, som det ærede Medlem er Ordfører for. Vi har ikke foreslaaet nogen som helst Undersøgelse af Personers Sindstilstand. (Afbrydelse: Sundhedstilstand!). Ja, men det er Punkt 3, der handler om Sindstilstande, og det der nævnte Beløb: 12 Kr., har vi ikke foreslaaet nedsat; vi fandt dette Honorar rimeligt, idet Undersøgelsen af en Persons Sindstilstand jo som Regel kræver læn- gere Tid.

I Anledning af det store Omfang, som denne Sag synes at have taget, maa jeg gøre opmærksom paa, at jeg i min første Tale paa Lønningsudvalgets Flertals Vegne vilde understrege vor Stilling og beklage, at der ikke var taget mere Hen- syn dertil, medens Lønningsudvalgets Flertal ikke havde ønsket, at der skulde gøres Forsøg paa at hindre dette Lovforslags Overgang til tredie Behandling, eventuelt ved en Henvisning til fornyet Udvalgs- behandling. Noget saadant har vi ikke villet og, tror jeg, heller ikke været med til at række Haand til. Vi mener, at dette Lovforslag som Helhed betyder et saa stort Fremskridt, at vi ikke, fordi vi ikke har faaet alle vore Særønsker op- fyldt paa dette specielle Omraade, som vi har haft Lejlighed til at udtale os om, agter at lægge denne Sag nogen som helst Hindring i Vejen. Derfor har vi ikke øn- sket at stille Ændringsforslag til tredie Behandling, men kun at understrege vor Stilling. Jeg finder, at der er særlig Grund til at gøre det, fordi det ærede